

Thuis in het Verpleeghuis

Waardigheid en trots op elke locatie

Zuster Inge: ‘Vriendelijkheid kost geen tijd’

Rubriek *Anekdoten van Zuster Inge*

Sinds 2011 werkt Zuster Inge in een verpleeghuis voor (onder andere) mensen met dementie. Ze schrijft haar ontroerende, en mooie momenten op onder de naam: Anekdoten van Zuster Inge. Dit keer vertelt ze over hoe belangrijk doorvragen en echt luisteren naar iemands behoefte is. Vriendelijkheid kost geen tijd.

U ziet er zo sympathiek uit

‘Mevrouw, mag ik even iets vragen, u ziet er zo sympathiek uit dat ik het bij u wel durf.’ Ik loop door de gang van de woning en deze dame is mij blijkbaar gevolgd en heeft hulp nodig. ‘Oh wat aardig van u dat u dat zegt, natuurlijk mag dat. Waar kan ik u mee helpen?’, vroeg ik. ‘Nou kijk, ik kan niet van die broekjes vinden in mijn kast om aan te trekken en u ziet er zo sympathiek uit dat ik het wel aan u durf te vragen’, zei ze weer. ‘Zal ik even mee lopen naar uw kamer dan kijken we samen even’, was mijn uiteraard sympathieke reactie. ‘Want deze titel wil ik natuurlijk wel graag houden’.

Anders loop ik maar in de weg

‘Ik wil u niet van uw werk afhouden, maar ik ben wel heel blij dat u mij even helpt.’

‘Daar ben ik voor, om u te helpen’, zei ik. ‘Maar, ging ik verder, wilt u al naar bed dan? Het is nog erg vroeg.’ ‘Ja als u het niet erg vindt, anders loop ik maar steeds in de weg en in bed heeft niemand last van mij.’ ‘Daarvoor hoeft u niet naar bed te gaan hoor, u loopt mij niet in de weg, maar als u graag naar bed wilt omdat u moe bent dan help ik u.’

Ik vroeg mij af of dat laatste waar was want deze dame gaat nooit zo vroeg naar bed dus ging ik nog even verder onderzoeken wat ze nu echt graag zou willen. ‘Of wilt u misschien liever nog even in de huiskamer komen zitten, we kunnen wel alvast omkleden voor de nacht, komt u fijn in uw badjas nog even tv kijken’. ‘Nou dan denk ik dat ik dat liever even nog doe, als u het geen bezwaar vindt.’

Ik heb niemand meer over

Toen mevrouw op bed zat om haar blouse uit te trekken ging ik even naast haar zitten.

‘Ja deze blouse is veel te groot geworden, ik ben een hoop afgevallen. Ik ben vaak zo zenuwachtig ziet u, daardoor val ik zo af. Mijn man is ook al overleden en ik mis hem heel erg. En we hebben geen kinderen kunnen krijgen. Dat is zo verschrikkelijk hè. Ik heb niemand meer over.’

Een hoger doel

‘Wat een verdrietig verhaal’, reageer ik rustig. ‘Dat is allemaal niet niks wat u heeft meegemaakt. Ik snap best dat u daar heel verdrietig over bent. Maar weet u, het zou misschien ook nog wel eens kunnen dat u voor een hoop leed bespaard bent gebleven. En dat het toch een hoger doel heeft gediend waar wij niets van weten. Maar daardoor is het niet minder verdrietig, alleen misschien wat makkelijker om te dragen.’ Ze kijkt me aan en zegt: ‘Weet u dat ik dat zelf ook wel eens gedacht heb? Onze lieve Heer heeft hier vast een hoger doel mee.’

Vriendelijk zijn kost geen tijd

We zijn klaar met aankleden en lopen naar woonkamer waar al een glaasje fris klaar staat. André Rieu gaat aan en mevrouw is zichtbaar aan het genieten. Als ik haar later naar bed help, zegt ze dat ze zo blij is en dat ze genoten heeft van de muziek en dat ik zo lief ben voor haar. En ik? Ik geniet van dit soort gesprekjes en aandacht geven en het geeft mij een intens voldaan gevoel. En vriendelijk zijn kost toch helemaal geen tijd?

Welterusten lieve dame.

Meer weten

- Lees alle [Anekdoten van Zuster Inge](#)
  - Lees ook: [‘Zuster Inge: Dementie beleef je niet alleen’](#)
  - Volg Zuster Inge en haar anekdoten op haar [Facebookpagina](#)
-

tags:

[Anekdoten van Zuster Inge](#) (13)

thema:

[Persoonsgerichte zorg en ondersteuning](#) (237)